

[Vagn Bro.]

udvalg. Det bliver vel formentlig folketingets ombudsmandsudvalg.

Forslaget indtager for så vidt en særstilling blandt regeringsforslagene — det var det ærede medlem, der nys havde ordet, også inde på — idet det nærmest er at forstå som en ekspeditionssag vedrørende et forslag, som det af justitsministeren under den 22. januar 1960 nedsatte udvalg har tilsluttet sig enstemmigt, idet dog de to repræsentanter for de kommunale organisationer i en udtalelse har erklæret, at de principielt fortsat er af den opfattelse, at indførelsen af ombudsmandskontrol på det kommunale område ikke alene må siges at være overflødig, men at det direkte vil kunne virke skadeligt for det kommunale selvstyres trivsel.

Nu er forholdet imidlertid det, at jeg mener at turde sige, at selve det principielle spørgsmål om en udvidelse af ombudsmandens kompetence i virkeligheden i visse dele af den kommunale forvaltning er afgjort i positiv retning i ombudsmandsudvalget på grundlag af forhandlinger i partierne. Dette fremgår også af kommissoriets indhold, der gik ud på at give udvalget den opgave at overveje at fremsætte forslag om, i hvilket omfang den kommunale forvaltning kan indføres under ombudsmandens virke. Det hed nærmere herom, at det skulle påhvile udvalget at udarbejde forslag til bestemmelse om, hvorledes ombudsmandens kompetence kan afgrænses, således at det på den ene side søges opnået, at der tilvejebringes en rationel løsning af problemerne vedrørende borgernes rettigheder i forhold til den offentlige administration, og at der på den anden side tages fornødent hensyn til de særlige vilkår, hvorunder det kommunale selvstyre virker, herunder at kommunale administrative opgaver udføres såvel af folkevalgte repræsentanter som af personer ansat i kommunens tjeneste.

I den skrivelse, jeg her har nævnt, er det ret udførligt slået fast, at principielt har det høje ting taget sit standpunkt. Det, der står tilbage, og det, udvalget har søgt at nå frem til, er at finde en rimelig og forsvarlig begrænsning, men selve det principielle standpunkt i sagen er taget i hvert tilfælde af det folketing, der sad før det sidste valg. Jeg vil egentlig ikke tro, at der er sket

nogen ændring i forholdet til det nye på dette område, og det bekræftes også af en udtalelse af de to medlemmer af de kommunale organisationer i slutningen af deres særindstilling. Jeg lægger megen vægt på, at vi slår fast, at vi nu ikke skal begynde en ny diskussion, idet vi i virkeligheden har taget stilling til det principielle, og det er kun spørgsmålet om afgrænsningen, der står tilbage. Jeg beder formanden om tilfaldelse til at citere af denne særindstilling; det hedder her:

„Når organisationerne alligevel har tiltrådt udkastet, er det alene ud fra den opfattelse, som også synes at fremgå af det kommissorium, der er givet udvalget i justitsministeriets skrivelse af 22. januar 1960, at man fra lovgivningsmagts side ønsker et forslag til ombudsmandstilsyn med den kommunale forvaltning, samt“ — føjer de til — „at det foreliggende udkast er den af de hidtil skitserede muligheder, der må formodes at ville volde mindst indgreb i det kommunale selvstyre.“

Tilbage angående det rent formelle, inden jeg siger et par enkelte ord om selve lovforslaget, står at bemærke, at regeringen, selv om den altså som nævnt på en måde har betragtet sagen som en ekspeditionssag, og den højtærede minister — og det glæder mig meget med hele min og mit partis stilling til denne sag — i virkeligheden med megen velvilje har anbefalet dette forslag til tinget. Jeg vil gerne citere nogle linjer af ministerens skriftlige fremsættelse, hvori det hedder:

„Jeg skal dog tilføje, at lovforslaget efter min mening betegner en principielt velbegrundet kompromisløsning af det vanskelige problem om ombudsmandskontrol med kommunalforvaltningen. Det indebærer en rimelig hensyntagen såvel til borgernes retsbeskyttelse i deres forhold til administrationen som til de forhold, hvorunder det kommunale selvstyre virker. Hertil kommer, at den foreslåede ordning antagelig vil være forholdsvis let praktikabel.“ — Det er også en meget væsentlig ting — „Blandt de kompromisløsninger, der hidtil har været drøftet, og som der er redegjort for i betænkningen, bør den løsning, der indeholdes i udvalgets lovudkast og i det her fore-